Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2180/2023
14.10.2026. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Ненад Максимовић, адвокат из ..., против туженог „Serbia Zijin Copper doo“ Bor, кога заступа пуномоћник Ненад Максимовић, адвокат из ..., ради поништаја решења и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5128/22 од 23.02.2023. године, у седници одржаној 14.10.2026. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5128/22 од 23.02.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Бору П1 243/21 од 08.09.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и поништено је решење туженог број ... од 17.06.2020. године, отказ уговора о раду број ... од 24.10.2014. године и тужени обавезан да тужиоцу на име накнаде штете због незаконитог отказа исплати укупан износ од 673.260,26 динара, што је укупно шест зарада запосленог, са законском затезном каматом од 08.09.2022. године као да на пресуђења па до исплате, док је вишак тужбеног захтева до досуђеног износа на име накнаде штете до тражених 14 бруто зарада тужиоца, одбијен, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 258.750,00 динара са законском затезном каматом од дана извршења до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 5128/22 од 23.02.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Бору П1 243/21 од 08.09.2022. године, у усавајућем делу става првог и у ставу другом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужилац је доставио одговор на ревизију тужене.

Према члану 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Како се у овом случају ради о радном спору везано за престанак радног односа, то је одлучивање о ревизији дозвољено у смислу члана 407. ЗПП.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ бр. 72/11 ... 10/23) Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни суд пази по службеној дужности, нити је учињена нека друга битна повреда поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на пословима ... у погону „Јама“. Тужени је тужиоцу решењем ... од 17.06.2020. године отказао уговор о раду због повреде радне обавезе у смислу члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду, члана 178. став 1. тачка 9. Колективног уговора и члана 12. став 1. тачка 9. Правилника о радној дисциплини и понашању запослених, као и због повреде радне дисциплине из члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду и члана 179. став 1. тачка 29. и члана 13. став 2. тачка 29. Правилника о радној дисциплини и понашања запослених код тужног. Тужиоцу као запосленом је стављено на терет да је дана 18.05.2020. године за време рада у смени од 15 до 23 око 20.30 часова између пумпне станице „Плаве воде“ и паркинга покушао да отуђи седам анкера дужине 1,5м у чему је спречен од стране запослених - интервентног тима „Инекс плус“ доо Београд који су вршили контролу и сачинили потврду о извршеном прегледу лица и ствари које носи са собом, као и возила. Утврђено је да је тужилац претходног дана радио на пумпној станици „Плаве воде“ када је упао у канал који је био отворен, дубок 1м а који није обезбеђен а место око канала је мокро и клизаво. Обавестио је ББ и ВВ да ће узети одређене анкере - седам комада из радионице да стави на предметни отвор преко кога би се ставила шперплоча ради обезбеђења чињеници да је предметна јама била необезбеђена упознати су и сведоци ГГ - командир вода обезбеђења код туженог, ДД - пословођа машинског одржавања код туженог те ЂЂ - заменик руководиоца погона „Јама“ а што су сведоци потврдили у току парничног поступка.

При овако утврђеном чињеничном стању нижестепени судови су закључили да тужилац није извршио назначену повреду радне дужности предвиђене Законом о раду и Колективним уговором и Правилником о радној дисциплини и понашању запослених. Из радионице, а о чему је био упознат и сведок ББ узео је седам анкера дужине 1,5 м са циљем да их постави на необезбеђени отвор код пумпе, с тим што је рекао да касније треба да се на те анкере стави и шперплоча ради заштите да неко не би упао и повредио се. Како тужени није пружио друге доказе да је тужилац то урадио у намери да присвоји назначене анкере, то је суд усвојио тужбени захтев тужиоца, поништио решење о отказу и

тужиоцу на име штете досудио 6 зарада, обзиром на чињеницу да тужилац није тражио да буде враћен на радно место.

По оцени Врховног суда, на правилно и потпуно утврђено чињеничино стање, нижестепени судови су правилно применили материјално право. Наиме, цитираним прописима тј. чланом 179. став 2. тачка 5. Закона о раду прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност и његово понашање с тим да тај отказ мора бити у смислу доказа да је радник својом кривицом учинио описану повреду радне обавезе као и основ за давање отказа. Колективни уговор (члан 12. став 1. и тачка 9 Правилника о раду) упућују на одредбе Закона о раду. Према члану 179. став 3. тачка 8. ЗР-у прописано је да раднику може бити дат октаз ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Како тужени није доказао да је тужилац учинио назначену повреду радне обавезе и повреду радне дисциплине, јер није доказано да је имао намеру да назначене анкере присвоји, то су правилно поступили нижестепени судови када су усвојили тужбени захтев тужиоца.

Наводима ревизије не доводи се у питање правилност побијане одлуке. У суштини у ревизији се наводе исти они разлози који су истакнути у жалби а које је другостепени суд ценио.

Правилна је и одлука суда о трошковима поступка.

Сходно изнетом, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић